

ترجمان دانش

نام مجری: دکتر فرزانه کرمی تنها

عنوان: بررسی شیوع خشونت خانگی زنان طی دوران همه گیری بیماری کرونا با استفاده از رویکرد تحلیل مکانی و GIS (geographic information system) عوامل اجتماعی – اقتصادی موثر بر آن در شهر زنجان در سال ۱۴۰۰

کد سمات: A-11-1074-11

همکاران طرح: حمیدرضا فلاح ابدی، وحید فلاح ابدی

دانشکده: پزشکی

تاریخ خاتمه یافته طرح: ۱۴۰۳/۲/۲

تعیین گروه مخاطب :

متخصصین سلامت

خبر پژوهش :

حدود ۸۰ درصد از شرکت کنندگان در مطالعه تجربه یک نوع خشونت از سمت شریک زندگی خود طی یک سال گذشته را داشته اند. و ۵ درصد آنها تجربه هر چهار نوع خشونت را ذکر کرده اند. خشونت روانی بیشترین شیوع را در میان انواع خشونت به خود اختصاص داده است.

پیام پژوهش:

میانگین سنی زنان ۳۵/۴۹ (۸/۷۶) سال بود. ۶۰۶ زن (۷۹/۷٪) یک نوع خشونت خانگی علیه زنان را تجربه کردند. بیشترین کمترین شیوع خشونت خانگی علیه زنان در زنان به ترتیب خشونت روانی (۷۶/۶ درصد) و خشونت اقتصادی (۱۲ درصد) بود. در مطالعه حاضر خشونت خانگی علیه زنان به تفکیک مراکز ۱۹ گانه خدمات جامع سلامت انجام شد و براساس نتایج به دست آمده مشاهده شد مرکز شماره ۱ و ۲ بیشترین میزان خشونت کل و مرکز شماره ۱۴ کمترین میزان خشونت کل را دارا می باشند. مرکز شماره ۱ و ۲ با تراکم جمعیتی بالاتر از مرکز شماره ۱۴، در جنوب شهر واقع شده و وضعیت اجتماعی اقتصادی بدتری نسبت به سایر مناطق دارند. این در حالی است که مرکز ۱۴ در منطقه اعیان نشین بوده و در شمال شهر قرار دارد و تفاوت فرهنگی و اجتماعی- اقتصادی مشهود نسبت به این مراکز دارد. بر اساس آنالیز و تقسیم بندی مراکز به زیر گروههای مطالعه دیده شده است زیر گروه ۳ که بیشترین میزان خشونت را دارا می باشد سن زن کمتر از زیر گروه ۱ است. همچنین کمترین تحصیلات دانشگاهی،

اشتغال زنان، کمترین تحصیلات دانشگاهی همسر را دارد. در این مناطق میزان بیکاری همسر فرد مصاحبه شونده بیشتر از سایر مراکز می باشد. میزان درآمد مناطق با خشونت بالا کمتر از سایر نواحی بوده و بیش از نیمی از آنها در خانه های استیجاری ساکن هستند .

شیوع بالای خشونت خانگی علیه زنان در سطح شهر زنجان، لزوم انجام اقدامات در سطح جامعه و افراد پرخطر خشونت خانگی را برای سیاست گزاران نظام سلامت پر رنگ میکند. انجام مطالعات مداخله ای و تاثیر این مداخله در همین جامعه را می توان در پژوهش های آتی سنجید و با کمک اقدامات پیشگیرانه سطح اول و برگزاری کلاسهای آموزشی و ارتقایی جهت کاهش بروز خشونت خانگی علیه زنان شد . همچنین با مداخلات پیشگیرانه سطح دوم و غربالگری و شنا سایی زودتر افرادی که در معرض خشونت خانگی قرار دارند میتوان از آسیب های احتمالی جلوگیری نمود.